

Mona dēinelēs

Po svieta vākštīuo Napalielis,
Tašēlie – kalta, botelka ē pjūklielis.
Šēik tēik sovargēs, bēški paplauhēs
Ēr i koprelē sosētraukēs.

Toriejē ons ē muotrēškelē,
Bet gava spīri i šēknelē.
Diel tuo ē vākštīuo tuoks pasēmetēs,
Vēgadas ē laimēs nematēs.

Vēinor ipēl bolvīnelēs,
Kētor pats paprašā nakvīnelēs.
Už bolvīnelē – nupins krežieli,
Už nakvīnelē – padērbs krīžieli,
Jego nuories dā – ē luopēšieli,
Vo magarīčiuoms – maža vaikieli.

Ka sostuo pri berža nusēsšvēlptē –
Vēsē mēslēi, ka pasēmelstē.
Bet juk anam grankēs čerkele
Kažkāp brongesnē už bažnīcelē...

Ē ka ēšmaun tretē bornelē –
Ont vēsuos suoduos ožtrauk dainelē.
Davatkas pīkst, klebuons žegnuojēs,
Vo gaspaduorē – tiktā kvatuojēs.

Bet ka pamata ons policajo,
Tujau nutēlst – doud kaimou pakajo.
Kažkor pradingst drousos erielis –
Kāp pabočiouts sied, kāp avēnielis.

Va, nugėiduoju sava gėismelė.

Kāp gel, kāp skaud monėi šėrdelė,

Ka dūšė brongi muotrėškelė

Kėik sīluos tor – spėr i šėknelė...